

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari.“ Narodna poslovica.

Izlazi svakog utorka i petka u podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju, ne podpišani netiskaju, a nefrankirani neprimaju. Predplata za poštarinom stoji: 12 K u obće, 12 K za seljake, 12 K za K 6, odn. K 3 na pol godinje.

Izvan carevine više poštarina. Plaća i stavlja se u Pull.

Pojedini broj stoji 10 h. zaostali 20 h. koji u Puli, toli izvan iste.

Uredništvo i uprava nalaze se u „Tiskari J. Krmpotić i dr.“ (Via Sissano), kamo neka se naslovljuju sva pisma i predplate.

Odgovorni urednik i izdavaatelj Josip Hain. U nakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Puli. Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

POZIV
na IX. redovitu
glavnu
godišnju
skupštinu
Družbe
sv. Cirila i Metoda za Istru,

koja će se održavati u četvrtak, dne 12. junija 1902. u prostorijama društva „Zore“ u Opatiji.

Razpored:

- I. Svečana sv. misa u 10 sati u kape-lanskoj crkvi u Opatiji.
- II. Banquet u 12 sati u Grand-Hotelu.
- III. Glavna skupština Družbe u 3 sata poslije podne sa sljedećim dnevnim redom:
  1. Pozdrav predsjednika.
  2. Čitanje zapisnika posljednje glavne skupštine.
  3. Izvješće tajnika.
  4. Izvješće blagajnika.
  5. Izvješće nadzornoga vieća.
  6. Možebitni predlozi.
- IV. U večer u 8½ sati zabava, što ju priređuje hrv. pjevačko i tamburaško društvo „Lovo“.

Ulaznica 2 kruno po osobi.

Čisti prihod zabave ide u korist Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru, te se radi toga preplate primaju sa zahvalnošću. Volosko-Opatija, dne 20. svibnja 1902.

Ravnateljstvo

Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru.

Viktor Car Emin, Vjekoslav Spinčić, tajnik, predsjednik.

N. B. Ona p. n. gospoda, koja kane učestvovali banquetu umoljavaju se, da se prijave kod g. Viktora Cara-Emina u Opatiji, najdalje do sriede 11. junija o. g.

Borba za glagolicu u Dalmaciji.

U spljetskom „Jedinstvu“ br. 37. o. g. priobčio je načelnik g. Vinko Milić, umiješteni predsjednik zemaljskoga suda u Brovniku, članak pod naslovom: „Glagolica u crkvi“, u kojem se odlučno protiv svakom prelazu Hrvata bilo među prijatelje bilo među Pravoslavne. Zeli i savjetuje, da Hrvati ostanu čvrsti vjeri otaca njihovih, ali da nemaju dok im se nepovratni drevna povlačenja u crkve njihove, t. j. glagolica u službi božjoj.

U tom pogledu kaže Milić među ostalim: „Mi svjetovnjaci moramo se starati za naša prava. Biskupi su konservativci, a popovi većinom ravnodušni. Stavimo se mi zbilja na rad, pak će se sve ubrzo razvijati po našoj želji.“ Nek se ne dade misa nego popovim glagoljašim, nek se na sprovodim pozovu samo glagoljaši,

nek se neprima pričest nego naski, tako i krštenje, ženitba i pomazanje, itd., pak ćete izkusiti, kako će glagolica opet zauzeti dlično nje mjesto, po povlastici staroj, kako će ju narod objubiti i prigrliti, da ju više sto Rima neće njemu oteći. Je li povlastica udjeljena od deset vjekova narodu hrvatskom, pa dobro, nek se obće s njom posluži, neka ju zahtjeva od popova, a ne od kakovih kongregacija, jer je narod vlasan i voljan ju uzdržati, jer je to njegovo pravo, a ne pojedinih crkava i crkvice, kako se to ludo sada broji, po nekakovim propisim zastare! kao da je povlastica ili narod zastario?!

Zatim siba oštro politiku Vatikana, koja da popušta moćnim, a zapostavlja slabasne, te navadja kao primjer pitanje o zavodu sv. Jeronima u Rimu, koje je toli nesretno riješeno po nas Hrvate. U poslu glagolice, da sluša Vatikan nuncija u Beču, koji izvješćuje po dogovoru iz Budimpešte.

Zatim govori pisac proti svjetskoj vlasti sv. Oca, koji da bi imao ostati kao vrhovna duhovna vlast za sve vjike.

Rim — kaže — uzprkos povratka čašćenja naših apostola, neće da znade za njihovo djelo; jer latinski kardinali, a i naše vlade ga netrpe. Na koncu pozivlje Hrvate, da se pouzdaju u svoja volju i u mlade misnike, koji se neće oglušiti vapaja svoga naroda. Dakle složno Hrvati na rad, ovdje i po svuda!

Na taj članak odgovorio je biskup spljetski presvj. g. Filip Nakić okružnicom, upravljenom dušobrižnikom i svećenstvu združenih biskupijah (Splet-Makarska).

U svojoj okružnici tuži se gorko presvj. biskup na spomenuti članak, koji da ga je do dna duše ožalostio, „jer slična kod nas, hvala dobromu Bogu i vjerskom jakom osvjedočenju našega naroda, nije, se čulo“. Presvjelti se nečudi, što je onaj list priobčio navedeni članak, već ga je ogorčalo, razalostilo i smutilo, to, što je taj članak potekao od učena rodoljuba, od izsluženoga činovnika, od osobe postavljene u veoma važnom građanskom položaju, koja je s druge strane uživala u narodu dobar glas u pogledu religioznosti, te mu se predočuje sva pogibelj, koja prieti pravoj religioznosti njegovih vjernika, kad bi „onako užasan pokušaj ostao bez uzduka“.

Biskup kaže nadalje o članku, da je natrpan heretičkim i šizmatičkim bludnjama, radi česa ga odsudjuje, da ograđimo — kako kaže — duhovne naše sinove proti pogibeljim, koje priete najuzvišenijem njihovom dobru, vječnom spasenju“.

Da pravo kažemo, mi neodobravamo ni kao katolici, ni kao Hrvati, svaku u članku g. Milića. Napose nevidjaja, nam se preoštara način pisanja, a njegovo samovoljno tumačenje sv. pisma mora se svakako odsuditi.

Ali s druge strane valja također uvažiti ogrorčenost starca-načelnika, umirovljenog predsjednika tribunala, učena rodoljuba“, proti onim, koji otimlju ili krates njegovom narodu crkvenu povlasticu, na-

rodnu svetinju, staroslavenski jezik u službi božjoj, Hrvati nenalaze žalibog u tom pogledu dostatno zaštite ni prava baš ni u Rimu, gdje bi moralo biti dobro poznato, što su oni žrtvovali za krst častni i slobodu zlatnu.

Da se odviše politizira i u Vatikanu, dokazom nam je najnovije imenovanje biskupa u Trstu, koji dolazi među stado, koje ga neće razumjeti. I najnovija izjava nadbiskupa „Stadlera“ nije stalno izašla bez upliva i uticanja Rima.

A što da kažemo mi u Primorju glede postupanja crkvenih oblastih sa našim jezikom u crkvah naših? Komu nisu poznati ljudi i nevolje, što ih mora snašati naš narod u tom pogledu u biskupijah porčko-puljskoj i trčansko-koparskoj? Vapaj našega puka, što mu se šalje talijanske svećenike, koji mu ukidaju u crkvi i zadnju hrvatsku molitvicu ili narivavaju talijansku propovjed, nenalazi odziva ni u Beču ni u Rimu. Na spomenice lažnih liberalnih talijanskih municipija il fanatičnog talijanskog svećenstva Primorja osivču se u Vatikanu više, nego li na molbe i vapaje teško izmučenog i dobrog našeg naroda.

Zastupnik sv. Stolice u Beču vjeruje više lažim i klevetam židovsko-liberalnih talijanskih listova Primorja, nego li opravdanim, utemeljenim i pravednim izvještajem i molbama naših narodnih predstavnika.

Nitko neka se dakle nečudi, što su se stali podizati glasovi ogorčenja, poput onog „starca“ Milića, a obranu narodnih svetinja, a proti onim, koji su u prvom redu obvezani, da budu tomu naroda, koga sami okrstiše „predzidjem kršćanstva“, bar toliko skloni i pravedni, koliko i svakom drugom narodu, manje zaslužni za vjeru i prosvjtu.

Carevinsko vieće i delegacije.

Iz Beča, 28. maja 1902.

Od petka nije zastupnička kuća imala sjednicu. Sljedeću će imati u petak, prek sutra, a drugu sljedeću subotu, pak kako danas novine javljaju u ponedjeljak i utorak, možda i sriedu. Tim danom bi po najnovijih vijestih bile zaključene sjednice zastupničke kuće za ljeto, pak bi nadaljevala u jesen. Ovih dana zasjedale su delegacije u Budimpešti, i da će zasjedati poslije 4. juna. Izvjestiti ću danas posve kratko i o radu delegacija, dakako po novinah, jer Vašemum izvjestitelju nije moguće putovati u Budimpeštu, da viesti na izvoru crpi.

Polesinu i talijanskoj kliku podnos.

Spomenut „govor“ baruna-mar-kiza Polesini kod ministarstva poljodjelstva, rekao sam, da našu talijansku kliku poznadu već prilično, i da ju stalno vlada mora poznati. I zbilja. Govor ministra poljodjelstva pokazuje to. U tom svojem govoru osvrnuo se je gospodin ministar i

lakodjer na tvrdnje Polesinove, da vlada prištrano postupá na korist Slavena, a proti Talijanóm. Eto u kojem savezu je to rekao. Ministar je reko: „Sredstvo za pospješivanje poljodjelstva su također subvencije ili podpore. Žalibože su krediti za to maleni. K tomu mora vlada gledati, da samo takova poduzeća podupire, koja pokazuju životnu snagu. Isto tako mora savjestno gledati, da se podpore razdiela među krunovine i pojedine narode koliko je moguće jednakomjerno, posve bezprištrano, pri čem pak nejma biti mjerilom pojedina godina, jer se u kojoj god mora sad ovdje, sad ondje dati više, ako se hoće imati pravoga uspjeha. Osobito kod naslova podpora mora vlada računati na financijalno sudjelovanje pojedinih krunovina, i ona rado priznaje, da većina krunovina (dakle ne sve) je pri tom sušrešljiva poljodjelskomu ministarstvu. Sudjelovanje poljodjelskih korporacija i pouzdanika kod dieljenja podpora je znatna pomoć ministarstvu poljodjelstva. „ipak moram, veli ministar, zahtjevati i očekivati od tih organa na svaki način potpunu neprishtranoost i objektivitet“. Neposredno na to nadovezuje ministar: „ako je Slovani gospodin zastupnik velikoga posjedá sa Istru prigovorio, da se u Istri (sa strane vlade) postupa stanovitom prištranošću, to moram taj prigovor kao neopravdan odbiti. Ja mislim, da će se, ako se srodni prinose pokrajine i prinose ministarstva poljodjelstva — higno nejman pri ruci brojeva, — i po svaku istih u obzir uzme, pokazati, da obje narodnosti u Istri prilično jednako podpornu dobivaju“.

Držim da hrvatska i slovenska narodnost nedobiva koliko talijanska. Ni meni nisu podatci pri ruci. Na svaki način odgovor kaže, da ministar pozna postupak kulturnoga vieća istarskoga kao i zemaljskoga odbora s jedne prema Hrvatim i Slovincem, s druge prema Talijanóm.

K govoru Bartolovomu.

Porečka „L’Istria“ donáša u broju od subote dne 24. maja u talijanskom prevodu „govor“ Bartolov, koji bijaše pročitan dne 22. maja u večer izmed 10—11 sati u njemačkom jeziku. Morao je već prije u Poreču biti, nego li je bio pročitan u Beču. Rečeni list opaža, da je komora slušala Bartolov „govor“ živom pažljivošću. Oni, koji bijahu u parlamentu kažu, da su ga slušali samo njegovi najbliži drugovi, a da su drugi svaki čas dolazili gledati kad će svršiti svoje čitanje, i da su bili zadovoljni, da je svršio. Dakle u toliko su „živo pazili“ na taj „govor“.

Razprava o vanjskoj politici.

Prekjucher i jučer razpravljao se je u ovostranoj delegaciji proračun ministarstva vanjskih poslova. Danas svršuje ta razprava. Govorilo je više govornika nego još kod nijedne takove razprave. Govorili su Njemci, Talijani, Poljaci, Česi, Hrvati. Njemci ko Njemci. Oni su zadovoljni naručito sa savezom sa Njemačkom. To da je stvar iz sreća. Potrebu te sveze da čute je ministar i kod nas, reče delegat

Njemač Gross. Predstavio je stvar tako, kao da u našoj monarhiji nejma drugih naroda nego li Njemci. Jedan drugi Njemač, Dobernig, iztaknuo je korist sveze ne samo sa Njemačkom nego i sa Italijom. *Sveza naše monarhije sa Njemačkom i Italijom, takozvana „trösveza“, da je potrebita lakodjer proti aspiracijam ustrojenja velike jugoslavenske države od Mure i Drave do Balkana.* Talijan Conci govorio je proti vinskog klauzoli. Talijani se u obće neupušaju u razpravu vanjske politike. Njim je pravo, al neće da toga kažu. U primorskih pokrajinah nebi nijedna ni talijanska vlada mogla više za talijanstvo činiti, nego se čini odkad trösveza postoji.

Do ljetos su i Poljaci gudili kako i Njemci, zauzimali su se najme za trösvezu. Ljetos su govorili Dzedusicki i Madejski, vidjeniji medju poljactimi delegali, jedan iz zastupničke, drugi iz gospodске kuće. Oni već nisu zadovoljni sa trösvezom, osobito radi postupka Njemačke sa Poljaci u njoj stanujućimi. Oni će još glasovati za proračun, ali u očekivanju da će ministarstvo izvanjskih poslova postupiti tako i tako. ovako i onako, ne onako kako do sad, u obće da će raditi na oslobodjenje monarhije od trösveze. To je svakako najnamenitiji dogodjaj u ovoj stranih delegacijah.

Česi su si ostali dosljedni. Govorili su Kaftan, Herold, Kramarč. Zle posljedice trösveze čute Česi na sjeveru, Hrvati i Slovenci na jugu. Monarhiji je škodna ta sveza, dočim koristi samo Njemačkoj i Italiji. Monarhija valja da se osovi na svoje noge, da zadovolji svoje narode na sjeveru i na jugu, da njim dade njihova prava. Takova pak da se veže čim veze sa Ruskom, jedinom iskrenom i naravno saveznicom. Slično je govorio i delegat Hrvat Vuković, izjaviv naročito, da nejma povjerenja u ministra izvanjskih poslova i da će glasovati proti proračunu.

U sjednici austrijske delegacije od dne 26. t. mj. stavio je hrvatski delegat g. A. vitez Vuković na ministra rata na obranu hrvatske vojske interpelaciju, koju ćemo po mogućnosti u cijelosti priobćiti.

Kod proračuna ministarstva izvanjskih poslova, govorio je ministar Goluchowski, kojega oca se tako ugodno iz šestdesetih godina medju slavenskim narodi spominje, a koj će se stalno medju istimi narodi na dugo neugodno spominjati. Odgovarao je drzko, naprasito, ujedljivo raznim govornikom, medju ostalimi i velikašu českomu barunu Parischu u hrvatskomu zastupniku — delegatu vitez Vukoviću. Tim svojim načinom odgovaranja pokazao je najbolje, kako je živo pogodjen bio odnosimi govori. Barun Parisch spominjao je naročito nesposobnost austro-ugarskih diplomata, činovnika podložnih Goluchowskomu, obzirom na Bruselsku konferencu glede sladora. Vit. Vuković odgovarao je na njegovo odsudjivanje politike ministarstva izvanjskih poslova prema Njemačkoj, prema Italiji, i osobito na Balkanu. Velim, „odgovarao je“, a nije rieč haš na pravom mjestu, jer nije odgovarao u stvari skoro ništa, nego se samo pozivao na ono što je tobož drugih godina rekao. Svakako „govor“ Goluchowskoga kaže, da njegova politika klima, a snjom valja i on. Onako, kako je on govorio, negovore državnici, koji se čute čvrsti na svom mjestu.

Iz gospodске kuće.

Beč, 31. maja 1902.

Jučer i danas razpravljala je gospodска kuća proračun, i razpravila. Danas još će ga potvrditi Njegovo Veličanstvo. I članovom gospodске kuće razrezali su se prilično jezici već lani, pak i ljetos. Ovaj put su sve stranke te kuće, a to su liberalna, konservativna, i središnja, izrazile svoje pouzdanje vladi Koerbera, koj da

znade u težkih vremenih zastupati odlučno prohibitke ove polovice monarhije, i koj da hoće da očuva sveukupnost monarhije: To su velika gospoda i za to govorila, da dadu stanovitu jakost našoj vladi naprama ugarskoj. I Koerber se je na to odazvao, ili bi bio i bez toga govorio; i rekao što je namislio. Rekao je, mnogo više nego je prije desetak dana u zastupničkoj kući ni nauticao. Ugovaranja sa drugom polovicom monarhije, reče, nestoje najbolje, i mogla bi biti bezuspješna. Orostrana vlada popušta do skrajnje medje popustljivosti, samo da se uzdrži gospodarsko i jedinstvo ciele monarhije. Al preko te medje neide i neće ići, „pa makar to i jedinstvo propalo. Nemora ova pola monarhije uvijek samo žrtvovati, a druga čvrsto na svojem stonovištu ostati i uživati. Nepita se s ovoj strane ništa drugo nego da se pravo tumače ustanove nagode izmedju jedne i druge polovice monarhije, i da se zaštiti ovostrana industrija, dočim se zastiježe onostrano poljodjelstvo. Govor ministra-predsjednika učinio je velik utisak. Sva javnost govori o njem. Sve novine o njem pišu.

Obzirom na mađarske vlade, vriedno je osobito naglasiti, da one po riečih Koerberovih tumača nagodu i prema Austriji na svoju korist kao što ju tumače i provadjaju naprama Hrvatskoj. One tobož uzdržavaju Hrvatsku, one se drže prema Austriji kao nješto višega, a eno i na jednoj i na drugoj strani opravdanih tužba da nagodbene ustanove tumače kako nebi imale.

Inžinirski naslov.

Odnosna zakonska osnova nije se u zastupničkoj kući do konca razpravila, vratila se je odboru. Prevladala je za hipbar u toj kući ona struja, koja hoće da se inžinirski naslov dade takodjer onim koji svrše obrtne škole.

Trgovina na termine.

Razpravila se je u zastupničkoj kući jučer i danas zakonska osnova o trgovini na termine. Ta osnova je naperena proti Židovom, koji su se glavno koristili tom trgovinom, a na korist je poljodjelcem. Možda o njoj kad drugda više.

Glavna skupština

zemaljskoga kulturnoga vieća za Istru, obdržavana dne 18. aprila 1902.

Prisutni kano i kod sjednice stalnoga odbora istoga vieća, pa k tomu slijedeći predsjednici kotarskih gospodarskih zadruga: V. Mrach iz Pazina; J. Depangher iz Labina; Iv. Sponza iz Rovinja; C. Frank iz Pule; J. Brieda iz Malog Lošinja; I. Guarneri iz Vodnjana; D. dr. Fragiaco iz Pirana; J. Callegari iz Poreča; A. Corazza iz Motvuna; G. Gerosa iz Kopra.

Predsjednik M. dr. Campitelli pozdravi prisutne te se izpriča što nije mogao prije sazvat glavne skupštine.

Priobćenja.

Predsjednik priobćuje, da je primio od nekih članova slijedeću hrvatski sastavljenu izjavu: „Svojimi izjavami od dne 22. jenara 1897. — dne 7. jenara 1898. — dne 14. maja 1899. — dne 26. Julija 1900. i dne 14. febrara 1901. očitovani su potpisani predsjednici hrvatskih i slovenskih kotarskih gospodarskih zadruga, da neće sudjelovati kod glavnih skupštinah urečenih i obdržavanih u Poreču dne 25. jenara 1897. — dne 17. jenara 1898. — dne 19. maja 1899. — dne 17. Julija 1900. i dne 14. febrara 1901. nit kod drugih sastanaka sve dotle, dok nebudu promjenjeni sadašnji neredoviti odnošaji.

Pošto obstoje još uvijek takvi odnošaji i pošto je, koliko njim je poznato, urečena skupština kao i u prošlosti u Po-

reču, u gradu, u kojem nije potpisanim zajamčena osobna sloboda, niti mogu razpravljati svojim materinskim jezikom: obzirom na takvo stanje stvari, potpisani izjavljaju, da neće sudjelovati kod skupštine, koja će se obdržavati dne 18. aprila o. g. u Poreču.

Kotarska gospod. zadruga u Krku dne 9. marča 1902.

Dr. Antončić, V. Tomičić, Dukić Rogać, I. Drašić, Pangerc.

Predsjednik priobćuje nadalje, da je primio i drugi podnesak potpisan od istih osoba; kaže, da bi mogao preći preko njega, jer se skoro samo njega tiče; al pošto se to tiče njegova javna djelovanja i pošto si zbog tog djelovanja nemože ista predbaciti, to će i taj podneska pročitati u prevodu. Na skupštini toga gospodarskoga vieća, obdržavanog u Poreču dne 14. febrara 1901. predsjednik dr. M. Campitelli čitao je podnesak potpisanih predsjednika hrvatskih i slovenskih kotarskih gospodarskih zadruga, kojim su izjavljali, da neće sudjelovati ni kod one ni kod koje druge skupštine gospodarskoga vieća sve dotle, dok nebudu promjenjeni neredoviti odnošaji u Istri.

Predsjednik je pročitao taj podnesak u talijanskom prevodu, učiniv zatim slijedeće opazke: Predsjednik odbija odlučno taj prosvjed proglašiv ga netemeljitim i lažnim. Opazi, da opredjeljuje zakon i nutarnji red, da imadu biti obdržavane skupštine vieća i sjednice stalnoga odbora u zakonitom sjedištu sabora i zemaljskoga odbora, što je Poreč. Izjavi, da je nevjerna i nepristojna pusta tvrdnja o osobnoj nesigurnosti; tvrdnja, koja vriedja prosvjetljeni grad Poreč, u kojem nije nitko nikada skrivio grožnja, uvrieda il najmanjeg smetanja.

Talijanski jezik je poznat i govoren od svakoga, jest službeni jezik, niti bi mogao biti koji drugi jezik vieća; on je u ostalom jedini obćenito poznat takodjer i od istih prosvjedaca.

Nepravedan je u ostalom i neoznačiv njihov način postupanja, kojim bi htjeli doseći politička prava i u krilu vieća, koje nije stalno ono mjesto, u kojem bi se moglo o tom razpravljati.

Oni bijahu izabrani predsjednici zadržug, da služe gospodarske proibitke pučanstva onih kotara. Svojom odsutnošću pokazuju, da se nebrinu, da kane tjerati politiku, priječiti tim gospodarski napredak i dobrostanje poljodjelaca. Ako imadu takve nakane, neka odstupe! Zaključiti sa izjavom da je njihova odsutnost nezakonita i neopravdana. (Nastavak slijedi.)

Sjećajte se „Družbe sv. Cirila i Metoda“ za Istru

Fr. Šijor Anzulu, da se tresu brageše. Jur. A zač to? Fr. Zač da su njegovi pajdaši na Voloskem sramotno pogoreli, pak da bi mogal ta vranic i njega tokal. Jur. Huje mu bud!

Puljski kotar:

Mjesto dnevnitara na poreznom odjelu c. kr. kotarskog poglavarstva u Puli imade se popuniti bezodvlačno. Povbiže o tom kod poreznog ureda ovdje.

Treći poštanski ured u Puli. Kako se čuje, misli se ustanoviti u blizini predgrađa „Croaca“ u Puli podružnicu c. kr. poštanskog ureda. Da je takav potrebit, o tom nije dvojbe te se nadamo, da će biti i ustanovljen. Kao kod svake stvari, tako i ovdje mješaju razne osobe, da bi ugodile pojedinim svojim benjaminom ili prišlasam. Doznajemo, da su se ponudile ako upravitelji nekoje osobe koje hrvatski nerazumiju. Jer će taj novi ured ležati u okružju, gdje je naš hrvatski žival najviše na okupu, nadamo se pouzdano, da ne samo da će se imenovati upraviteljem osobu, koja poznaje podpunoma hrvatski jezik, nego da će biti koliko napis na uredu toliko i pečat proviđen i hrvatskim jezikom. Upozorujemo istodobno posjednike kuća u predjelju, gdje se imade ustanoviti treći poštanski ured, koji imadu prikladne prostorije za sličan ured, neka iste ponude u najam, jer doznajemo, da je i u tom pogledu neka osoba osobito predpostavljena e da uzmogne dati u najam svoje prostorije. Preporučamo gosp. ravnatelju Felicittiu, neka bi svojim budnim okom i ovdje situaciju izpitao te barem u tom pitanju nepristrano riešio naše zahtjeve.

Prinosi za podražicu sv. Cirila i Metoda u Puli. Međ zadržugim sakupljeno u Šijani kod Jelušića K 2, g. Sostarić Max, upravitelj pazinske gimnazije K 1, „Un regnicolo avverso alle pantalonne degli ospiti esotici“ L. 1, gosp. Cast, kličući cast družbi sv. Cirila i Metoda K 5.

Iz Medulina javljaju nam, a i mi smo se o tom osvjedočili, da poštarski voz, koji obći medju Medulinom i Pulom te obratno, imade sada i hrvatski napis te da se je poskrbilo i za dvojezične listice za prevoz osoba na toj poštanskoj crti. Cjene prevoza jesu: Iz Pule: do Šisana 50 h; do Ližnjana 60 i do Medulina 70 h. Obratno: Iz Medulina: do Ližnjana 30 h; do Šisana 50 h i do Pule 70 h. — U koliko nas ta novotarija veseli, u toliko nam nije razumljivo, zašto da se u Medulinu neustroji i brzovjavnu postaju, koja bijaše jur odobrena. Takovu bi umjesto bilo ustrojiti upravo sada, kada se glasa, da će se vrsiti velike vojničke vježbe na kopnu i moru u prisutnosti Njeg. Veličanstva. Željeti je dakle, da se već jednom izvrši ono, što je zaključeno učiniti.

Iz Barbanšćine primamo koliko slijedi: U zadnjoj „Našoj Slogi“ čitali smo dva natječaja našega občinskoga glavarstva u Barbanu, s kojim se raspisuje službu občinskoga liečnika i občinske primalje (babcice). Taj zaključak naših savjetnika nas veseli tim više, što isti čija na dobrobit ovdješnjega pučanstva. Što nas u natječaju čudi, jest to, da se nezahćjeva od natjecatelja poznavanje jezika, koji nemože biti drugi nego li naš hrvatski. Nećemo time objedjivati nikoga, nu mislimo, da bi bilo umjestno, kada bi se i u natječaju naglasilo poznavanje jezika, kojega moradu poznavati na Barbanšćini koji liečnik toli primalja.

Pazinski kotar:

Obćinarom Plomina do znanja! Obćinsko poglavarstvo u Plominu raspisuje u talijanskih novinah raspis natječaja na mjesto občinskoga liečnika sa godišnjom plaćom od 2000 kruna, a na dobu od trih godina. Od molitelja traži on s i l a v n o občinsko glavarstvo, osim sveučilišnih nauka, takodjer podpuno poznavanje talijanskoga jezika, i eventualno poznavanje kojeg jugoslavenskog narečja. Za većinu občinara plominskih, koji se služe hrvatskim jezikom, netraži njihovo

glavarstvo od budućeg občinskog lječnika i poznavanje hrvatskog jezika, već samo eventualno poznavanje nekoga jugoslavenskog narječja. Plominci, nezaboravite vratiti silo za ognjilo g. F. Tonetti-u kad vas bude trebao!

Iz Labina nam pišu: Krzmanje radnika u Karpanu svršeno je, radnici nastopise posao opet: svi. Tudi, nadolji, odputovaše. Talijanski listovi hoće da upišu Bennatu u zaslugu što je krzmanje svršeno. Nebi se na takove pisarije osvrćali, kada nebi istodobno obijedjivali naše zastupnike, dra. Laginju i Spincića, pišuć, da gdje su oni bili, dodajuc neka si radnici zapamte, da u tezkima danima bijahu jim na pomoć oni — naime Talijani. Na te ljudrije odgovoriti nam je: Znano nam je, da je bila izražena želja, neka bi dr. Laginja došao među krzmanje radnike i njemu bje to dojavljeno. Dr. Laginja, akoprem zaposlen, ponudio se za posrednika preko neke službene osobe, koja je odgovorila, da se ona u stvar nepača. Tri dana kasnije, pošto se je dr. Laginja ponudio, čitalo se, da je pošto posredovati dr. Bennati. Kako i koliko je on svojim posredovanjem uspio, nije teško pogoditi tim više, jer je pristupio kao posredovatelj na svršelku krzmanja.

Porečki kotar:

Iz Motovunskih Novaki pišu nam: Občinsko glavarstvo u Motovunu javilo nam je, da će doći k nam dne 13. maja o. g. komisija radi ustrojenja pučke škole u našoj poreznoj občini. A za: Novake i za nekoga sela susjedne porezne občine Kaldir. Rečenoga dana u 9¹/₂ sati u jutro stigao je amo košjom kotarski poglavar g. Laspiac iz Poreča; istodobno bijaše već ovdje mnoštvo puka iz Novakih i Kaldira, da izjave svoje želje glede nove škole. Pol sata kasnije prispio je amo motovunski načelnik g. dr. Lius, te zemaljski prisjednik g. Tomasi iz Poreča i jedan savjetnik c. kr. namjesticitva iz Trsta. Ova se gospoda pogovorise o selih, koja nisu odaljenija od 4 kilometra ovdaje, i koja bi imala spadati po zakonu u naše školsko okružje. Občinski župan iz Kaldira javi na to, da oni neće sdruženja sa Novaki u poslu škole, a u njega priade i načelnik dr. Lius, jer da Kaldirici imaju valjanah puteva i da su više od kilometra odaljeni. Politički poglavar govorio im, da zakon zahtjeva, da budu skolana u školsko okružje ona djeca, koja nisu odaljena od škole više od 4 kilometra, pak da će se morati i oni zapu podvriti. U tom smislu govorio je i g. Tomasi, te g. savjetnik iz Trsta. Na utjev kaldirskog župana i motovunskog načelnika bijaše njihova izjava zabilježena u zapisniku.

Nakon toga pozove kotarski poglavarce, kojih djeca su dužna polaziti školu ili iz jedne toli iz druge porezne občine. On reče, da je broj te djece preko 500. Jedjutim bijaču mnogi otcevi iz Novaka tišti svojim kućam misleći, da ih više omisija netreba i jer bijaše jurve odzvolio podne. Oni koji ostaaše, posli su u občinsku kuću, te odgovorise svi jedan po jedan na upit kotarskog poglavara koji li žik zele, da bude naukovni u njihovoj bli, da zele slovinski ili hrvatski jezik. Izjava bijaše jednoglasna, premda je kapetan kazao, da je bilo kod nas g. g. popisa puka od godine 1890. samo 100 Hrvata a 200 Talijana i 2 Čeha, nu smo stalni, da neće biti polag popisa godine 1900. niti jednoga Talijana. Po dovršenom izpitivanju sakupi g. g. kapetan svoje spise, al eto, gdje dolaze ljudi, koji izjavise g. kapetanu, da su doduše podpisali zapisnik, ali da nisu u tom mislihi na školu u Novakih, već Kaldiru, gdje bi se imala sazidati, nu kapetan otidje iz dvorane, a da im nije sta ni odgovorio. Mi smo dakle učinili našu dužnost, i da očekujemo od školskih oblasti, da

i one učine svoju kako im to zakon nalaze, jer je sramotno, da smo bez škole, premda imade — kako je i sam g. kapetan priznao — 500 djece dužne polaziti školu.

U porečkom kotaru udomaćilo se ružno zlo, naime rezanje vinske loze. Ne-smazemo rieči, a da takove čine odsudimo najostrije. Odsudujemo jih pako osobito radi toga, što se to rezanje izrabjuje protiv našoj stranci. Osvjedočeni smo, da se to čini lih iz lokalnih obzira, osobnih mržnja, te radi nikakove školske naobrazbe ta-mošnjega pučanstva — nipošto pako iz političkih obzira, što potvrđuju i čin, da su u jednom te istom kraju bile porezane loze i našim sumišljenikom. Svu krivnju na tom neprosvjetnom postupku pako nose jedino oni, koji u Istri vedre i oblače, a to su gospoda Talijani sami. Dajte puku škole, pa će se prosvjetljiti!

Koparski kotar:

Izbornom sastanku u Dekanah prisustvovalo je do 150 samih biraca one občine te odaslanici političkog društva „Edinost“ iz Trsta gg. Cotić i Kravos. Sastanak otvorio je zastupnik g. Kompars a predsjednikom bijaše izabran na predlog domaćeg župe-upravitelja g. Defara občinar g. Ante Kosanec, koji se je srdačno zahvalio na toj časti svojim suobčinarom.

Prvi je govorio urednik Cotić o važnosti predstojećih izbora za onu občinu, preporučiv na koncu svog govora prisutnim, da izaberu u občinsko zastupstvo takove mužve, koji imadu najprvo srca za duševno i gospodarsko blagosinje občinara, i drugo, koji pružaju dostatnog jamstva, da se neprijatelji druge narodnosti neće mješati u poslove one občine, na što su prisutni živahnim odobravanjem pristali kličuć: hoćemo! hoćemo!

Za njim govorio je bivši občinski zastupnik i poštar iz Črnog-Kala g. Šišćević, preporučiv suobčinarom slogu i sporazumljenje.

G. Defar podao je prisutnim krasan primjer iz rimske poviesti kako se treba žrtvovati za obćenito dobro, a da se narod oslobodi od prieteće mu pogibelji.

G. Andrijašić naglasio je, da su Dekani čisto slovenska občina, u koju su koparski Talijani posijali sjeme nesloge, koje njim ipak neće roditi željenim plodom.

Zastupnik Kompars obrazložio i poduljem govoru svrhu sastanka. On reče, da se nevalja čuditi, što se nalazimo mi, na granicah, u viečnoj borbi sa protivnici, koji bi nas htjeli potisnuti u zakulat. Oni snuju i rovaru proti nam neprestance ne samo ovdje, nego i u drugih krajevih Istre. Vidjeli smo ih na djelu u Podgrađu, gdje varaju i spletkare; zatim u Jelšanah, u Pazinu, u nesretnom Pomjanu, pak su konačno kušali sreću i u samom Kastvu i u Dolini, koju drže, da se nalazi izvan Istre. Tako rade kroz stoljeća. Gosp. zastupnik Kompars govorio je upravo iz srca te oduševio prisutne skupstinare, koji su mu živo odobraval. (Buduć je njegov govor doniela „Edinost“; neka nam se oprosti što ga radi nestasice prostora nemožemo donieti. Ur.)

Pošto je g. zastupnik Kompars podao praktičnu poduku o zadaći občinskih zastupstva, pokaziv kako se je nekad i kako se danas upravlja — reče — da nam treba osim gospodarskih zadruga i milokarskih zadruga; treba nam se organizirati radi prodaje zemaljskih proizvoda. Sve to mora imati pako početak u občinskih zastupstvih. U tom smislu govorio je zastupnik i dalje izaknuv na koncu, da je sastanku svrha poduka te preporučiv na koncu občinarom, neka se pobrinu, da dobiju ostale hrvatske i slovenske občine Istre u Dekanah vrijednu sestru-saveznicu. U to ime pomoz Bog! (Občinari pozdraviše burno govornika.) G. Andrijašić pozove svećenstvo i učiteljstvo na pomoć seljačtvu. G. J. Tuškan predložio zahvala zastupniku

Kamper-tu i odaslanikom „Edinosti“, što bijaše oduševljeno prihvaćeno.

Iza toga zaključiv predsjednik g. Kosanec sastanak, koji je tako krasno uspio, i koji će, ako Bog dađe, uroditi obilatim plodom.

Podružnica „Družbe sv. Cirila i Metoda u Brgradu“ držati će dne 8. junija t. g. u 11 sata u jutro u šk. dvorani osnovatelju glavnu skupstinu sa siedećim dnevnim redom: 1. Otvorni govor. 2. Izbor odbora. 3. Slučajni predlozi.

Isti dan blagoslovit će se i novosagrađeni učiteljski stan, zato će biti u jutro u 9 sati velika sv. misa, kod koje će prvi put pjevati školska djeca sa pratnjom harmonija, a po podne u 3 sata bit će veselica u korist podružnice sa siedećim rasporedom: 1. O materinskom jeziku, gov. J. Svjetličić. 2. Igra za djecu: „Kraljević Marko i Štriga Lega“. 3. Tombula. 4. Ples.

Slovensko učiteljsko društvo za koparski kotar obdržavati će redovitu godišnju skupstinu dne 5. t. mj. u 10 sati u jutro u Boljuncu.

Voloski kotar:

Proslava izbora načelnika i savjetnika za občinu Volosko-Opatija. Od tamo pišu nam, da su žellli svi oni, koji su doprinesli do narodne pobjede kod posljednjih izbora zastupstva za občinu Volosko-Opatija, da se dađe toj pobjedi izrazo i izvanjskim načinom. Osim gruvanja mužara, koji su javljali občinarom i susjedom izbor dičnoga načelnika i vrijednih mu savjetnika, htjelo se je taj znameniti događaj proslaviti i prijateljskom gosthom, koja bijaše priredjena u „Velikom Hotelu“ u Opatiji. Gostbi prisustvovali su zastupnici i savjetnici sa g. načelnikom te drugi zaslužni naši rođoljubi. Na celu krasno urešenog stola sjedio je obljubljeni naš načelnik g. dr. Stanger, a njemu na desnu i lijevu g. barun Ransonet i profesor dr. Glax, a uz njih s lijeva i desna ostala gospoda i rođoljubi.

Veselo društvo zabavljala je čitave večeri lječilistna glazba udarajuć izabrane hrvatske i druge slavenske komade, koje su prisutni živahnim odobravanjem pratili.

Prvu zdravicu izrekao je g. načelnik novomu zastupstvu i čitavoj občini, preporučiv svim svupa bratsku slogu i po-žrtvovan rad na obće dobro svega puka.

Mladi zastupnik g. dr. Poščić izrekao je toplu zdravicu novomu načelniku na čast zaželiv mu, da bi kao što i do sada još dugi niz godina upravljao našom krasnom občinom. G. dr. Janežić nazdravio je prisutnoj gg. Niemcem, koji su složno s nami radili oko napredka i procvata Voloskog-Opatije. U ime Niemca zahvalio se je srdačno starac barun Ransonet obećav, da će oni uvijek biti na strani onih, koji rade pošteno i požrtvovno oko napredka naše občine. Tople rieči odličnog starca pozdraviše prisutni burnim odobravanjem.

Nemožemo da zašutimo krasnu nazdravicu omiljelog našeg dr. N. Fabianića, velezaslužnog blagajnika naše „Družbe sv. Cirila i Metoda“, koji nas je sjelio naše najvažnije dužnosti i zadaće, t. j. bratske ljubavi i sloge izmedju gospodskog Voloskog i divne Opatije, koji valja da budu vezani nerazdruživom svezom poput mužra i žene, koji živu u sretnom braku. Kasno u noći ostaviše razdragano društvo ostaaše i nadalje na okupu zabavljajuć se srdačno i neprisljeno pod spretnim ravnanjem veselog našeg dra. Nika. Sa zabave i večere te odnio je svačko izmedju prisutnih najugodniju uspomenu.

Narodna čitaonica u Brezovici — občina Materija — priredjuje za nedjelju dne 8. junija zabavu sa pjevanjem, veseloigrum, deklamacijom i tombulom.

Lošinjski kotar:

O financijalnom komesaru g. Vo-heogna, koji se je nedavno vrlo neliepo

ponio sa nadziračom Lulićem, pišu nam iz Malog Lošinja 27. o. mj.: Već od preko 10 godina imade ovdje dispensu duhana g. Romul Gazančić, a odnosne poslove u sve to vrijeme obavlja na sveobće zadovoljstvo jedna udovica sa kćerkom, koje imadu tu veliku manu, što su dobre Hrvatice i kao takove nestide se toga nikomu priznati.

Dispensa duhana nalazi se uvijek u jednoj te istoj kući na glavnom trgu, te ne bijaše proti prikladnosti mjesta nikada prigovora sa strane nadležnih oblasti. Ali i ta kuća imade tu manu, što pripada pjevaču u Hrvatu Raškoviću.

G. komesar Velicogna, valjda da dovolji davnim željam svojih novih prijatelja, s kojimaj najfinancijalnije druguje i koje vozika amo tamo sa c. kr. financijalnim parobrodom, počeo je na jednom prigovarat i udobnosti onih prostorija i ne baš vrlo uglađenim načinom zahjevati od njih (kao da se to netiče Garzanićeva), da potraže druge prostorije, jer da bi im inače mogla biti dispensa oduzeta buduć... je već u pripremi druga osoba za taj posao. Tim načinom htjelo bi se lišiti kralja dvije poštene i marljivo žene, a taj krah podati članu jedne od najbogobitjih i u talijanskom pogledu najzaslužnijih obitelji.

Mi neznamo kakvim se načinom podjeljuju ovakve dispense, nu držimo, da o tom nebi smio odlučivati jedan c. kr. komesar. Svakako donaašamo ovu stvar na javnost, da se nebi stogod polajno odučilo, što bi ostetilo vrijedne i podpore zaslužne državljanke, a možda i sam erar.

Nadležnoj oblasti savjetujemo pako, neka g. komesaru Velicogna preporuča da u buduć nezaboravi nikad, da je javni službenik, kojega djelovanje podpada kritici i da bude u saobraćaju sa strankami manje osoran.

Trst.

Obiteljska nesreća. Iz Trsta nam pišu, da je zadesila lamosniju čestitu slovensku obitelj g. Mihovila Trudena teška obiteljska nesreća. Preminula mu je naime dne 1. t. mj. veljevriedna gospodja Natalija, dobra majka veletreća Antuna, odvjelnika dr. Mihovila i gospodje Darinke udate Bogdanović. U narodnih naših krugovih bijaše pokojna gospodja visoko cijenjena radi njezine dobrote i plemenitosti srca. Slovenska siromašna školska mladež izgubila je u Trstu u pokojnici pravu dobrotvorku.

Njezinog plemenitog dušii podielio Svevišnji viečni pokoj, a njezinim teško uciviljenim milim naše iskreno saučesće.

Dr. Otakar Rybarž, obolio je opasno na upali pluća te leži jur mnogo dana. Koliko doznajemo, akoprem je bolest vrlo opasna, goji se nada da će ozdraviti, što mu iz srca želimo.

Gorička.

Monsignor Jordan proglašen je službeno nadbiskupom Goričko - Gradiške. „Soča“ piše, da novi nadbiskup pozna perfektno slovenski jezik. Otac mu bijaše Slovenac, majka Goričanka. Njegovo djelovanje — piše „Soča“ — i življenje bijaše dosada takovo, da Slovenci neimadu povod tužiti se.

Politički pregled.

U Puli, dne 2. junija 1902.

Austro-Ugarska. U bečkih novinah čitamo, da će biti sazvani zemaljski sabori već 17. t. mj. Glede saziva istarskoga sabora dvojimo, da bi ta viest odgovarala istini, jer još imade slediti imenovanje predsjednika i podpredsjednika, o čemu se do sada ništa nečuje. Niti o kakvih pripravah za saborsko zasjedanje neza se ništa, premda talijanski listovi nezašute rado ništa, što bi moglo pridignuti ugled njihovoj stranci.

Oma Gora. Iz Cetinja javljaju, da je došlo između crnogorskih i albanskih pastira na granicah kod Zete do krvava sukoba. Na objih strana ostalo je 5 mrtvih i 10 ranjenih. Odnosne vlade poprimile su odmah potrebite mjere, da se neopetuju više ovakvi sukobi. — Srbski kralj Aleksander odlikovao je poznatog crnogorskog spletkara Luju Vojnovića tim, što mu je podielio veliki krsi takovskoga reda radi zasluga pri uređenju zavoda sv. Jeronima u Rimu. — Knez Nikola odputovao je iz zdravstvenih razloga u inozemstvo a iz tršćanskih novina doznajemo, da je knez stigao dne 31. maja u Trst, odakle da je odputovao u Italiju.

Srbija. Biogradski službeni list javlja, da je dignut sa službe srbski konzul u Trstu Svetislav Stanojević i to s uzroka štednje. U Trstu će srbska vlada ustrojiti počastni konzulat. U parnici proti sukrićem pustolova Alavantića, koji je poginuo u Šabcu, osuđeni bijahu: Sirk na 15 godina teške tamnice, Eckstein na 5 godina tamnice u lahkih okovih, Werner i Samotni na 3 godine tamnice u lahkih okovih, četvorica finansijskih stražara, zapovjednik šabačkih vatrogasaca i ostali vatrogasci na tamnicu od 5—7 godina.

Bugarska. Po jednoj konzularnoj vesti, koja je stigla iz Skoplja u Carigrad, došlo je među Malom Planinom i Radovištem do sukoba između macedonske čete od 60 momaka te između turskih četa. U tom je sukobu poginulo pet Macedonaca i sedam ih je ranjeno. Također Turci imali su gubitaka. — Iz Sofije pišu, da je odputovao knez Ferdinand u Ebenthal, odakle da će po svojoj prilici u Petrograd. Na svojem putovanju u Rusiju pratiti će kneza ministar Danev i ministar rata Pabrikov te načelnik glavnoga štapa.

Rusija. O zadnjem posjetu predsjednika francuske republike u Rusiji pišu iz Petrograda bečkim novinam, da su svečanosti i izrazi toplih simpatija za francuzki narod, kojim je dao povoda boravak predsjednika Loubeta u Rusiji, imale sa stanovišta mira ono važno znamenovanje, što ga imaju sve izjave rusko-francuzkoga saveza. Taj je savez po obćem uvjerenju ruskih mjerodavnih krugova znatan i moćan čimbenik, koji upliva na ravnotežje celoga svijeta. Taj savez neizključuje — kao što je opetovano naglašeno — sve više učvršćenje prijateljskih odnosa prema drugim vlastim. To dokazuje najbolje činjenica, da su tečajem zadnjih godina sklopljeni ugovori između pojedinih državam obzirom na pojedina pitanja, akoprem se te države inače nenalaze u zajedničkoj političkoj skupini Evrope. Osobito valja naglasiti, da odnosaji između Petrograda i Beča postaju svaki dan topliji.

Njemačka. Prošloga čedna razpravljalo se je u pruskom saboru zakonsku osnovu o protipoljskoj zakladi za kolonizaciju. Državni kancelar grof Bülow preporučio je hinbenimi riečmi tu osnovu, jer da vlada imade ne samo pravo nego i dužnost staviti granice veliko-poljskoj agitaciji i razpršiti veliko-poljske sanjarije o budućnosti. Kancelar reče, da on nije tobož prijatelj poljićajnih mjera, ali da će ipak bezozirno ugušiti svaki pokret proti postojećem državopravnom stanju. Član središta, katolik Fritzen, prigovorio je osnovi, jer je ona u oprieci sa ustavom. Poljak Szomom izjavio je u ime svojih drugova, da se ova osnova uklanja i najelementarnijim pojmovom o pravu i pravdi, da proti njoj Poljaci najodlučnije prosvjeduju.

Afrika. Dne 31. maja t. g. potpisao je mir među Burima i Englezima. Vruća želja kralja Eduarda uplivala je na englezke državnike, da su se upustili sa burskimi vojskovođama u dogovore i na obće zadovoljivo sklopiše snjima mir.

Razne vesti.

† Preč. g. Ivan Treven. Prošloga čedna preminuo je u rodnom mjestu — u Idriji, umirovljeni svećenik-jubilarnac tršćansko-koparske biskupije preč. g. Ivan Treven, bivši dugoljetni župnik kod sv. Ivana blizu Trsta, počastni kanonik i odličan slovenski rodoljub. Nasim dićnim Svetoinvančanom ostati će u viećnoj uspomeni milo i blago lice dobroga-im župnika i odlučnoga rodoljuba, koji nije strepio pred mogućieci, doćim je iskreno ljubio i blaćene i zanemarene. Vjećni ti pokoj plemenita dušo!

Nasim drvotrićcem javljamo ovim, da stavlja šumarski uređ u Otoćcu dne 18. junija o. g. javnim oglašom na dražbu 6097 komada jela, 571 komada omorika i 36.156 komada bukova drva, što se sve imade posjeći u šumah u Sumarju, Krasnom, Skarama, Lěškovecu, Brlogu i Kosinju.

Ponude se upravlja na šumarski uređ u Otoćcu do dana dražbovanja.

Novo petdesetaće. Od 26. maja stavljen su u promet nove banknote ili novi papirnati novac od 50 kruna. Te banknote jesu široke 150 milimetara a visoke 100 mm. Na jednoj strani jesu njemačke rieći, koje oznaćuju vriednost novca. Na toj strani napisano je u osam jezika, što se govore u ovoj poli monarhije, da taj papir vriedi 50 kruna. Medju timi jezici je i naš hrvatski jezik. Na drugoj strani je samo madjarski napis i ta strana imala bi predstavljati ugarsko-hrvatsku poli monarhije. Taj bi morao biti uz madjarski napis i hrvatski i na temelju samo nagodbe ali reć bi, da hrvatski zastupnici u Budimpešti nemaju ni toliko upliva, da bi Madjare prisilili na poštivanje zakona.

Za izseljenike u Ameriku. Iz Bremena brzojavljaju, da su narodni zastupnici u Vašingtonu (Amerika) zaključili, da se svaki analfabet (koji neznat čitati) i koji bi se hotio naseliti u Americi, imade počam od 1. julija o. g. odmah odpraviti natrag u svoju domovinu, a da mu se ni nedozvolji, da se makar samo za čas izkrea na američkom tlu.

Radi toga upozorujemo sve one naše muzeve, koji neznadu čitati, da se nesecle u Ameriku, jer se neće moći tamo iskracati te će uzalud put do tamo učiniti i mnogo potrošiti.

Poziv

na izvanrednu

glavnu skupštinu

Posujilnice u Voloskom,

registrane zadruge na ogranićeno jamćenje,

koja će se obdržavati

dne 14. junija 1902. u 5 sata

p. p. u kući br. 28. u Voloskom

sa sliedećim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika prošle gl. skupštine 8. marća 1902.

2. Zaključak o nakupu nekretnina u Voloskom.

3. Zaključak glede gradnje „Narodnog doma“.

4. Slučajni predlozi i savjeti.

Volosko, 30. maja 1902.

Ravnateljstvo.

Natalija Truden

preminu nakon duge i teške bolesti danas u jutro u 11 1/2 sati providjena sv. sakramenti.

Podpisani, težko ucvljeni javljaju takodjer u ime drugih rodjaka ovaj težki udarac prijateljem i znancem.

Prenos premilih smrtnih ostanaka biti će utorak dne 3. t. mj. iz kuće žalosti iz vlastitog dvorca u Barkovljah ravno na groblje sv. Ane.

Barkovlje, dne 1. junija 1902.

Mihovil, suprug.

Ante, dr. Mihovil, sinovi Darinka, udata Bogdanović, hćer.

Mici, Ljilac, nevjesta.

Ante Bogdanović, zet.

Natalija Truden, Matilde Truden, Aleksander Truden, Bogdan Bogdanović, unuci.

Listnica uredništva i uprave.

Gosp. A. B. One knjige o popisu pućanstva neima jošte. Da ste nam zdravi!

Gosp. D. R. u D. Rukopis odpremišmo u P., nezaboravite nas u buduće; drago nam je što je pomogla preporuka. Živili!

Odlazak vlakova iz Pulć.

5:20 prije podne osobni za Trst, Divaću, Rieku, Beć.
2— po podn: osobni za Rovinj, Divaću, Rovinja, Rieku, Beća.
6:15 . . . . . brzi za Trst, Divaću, Rieku, Beć.

Dolazak vlakova u Pulć.

8:25 prije podne iz Cerovlja.
1— po podne osobni iz Trsta, Hrpelja, Divaće, Rovinja, Rieku, Beća.
9:15 po podne osobni iz Trsta, Hrpelja.
11:10 po podne, brzi iz Trsta, Hrpelja, Divaće, Rieku, Beća.

Br. 604

Oglas natjećaja!

Usljed zaključka, prihvaćenog od obćinskoga zastupstva u sjednici 21. t. mj. otvara se natjećaj za obćinsku primalju (babiecu) za Barban uz godišnju plaću od 140 kruna izplativih iz obćinske blagajne u mjesećnih obroćih.

Natjećateljice za otvoreno mjesto mogu podnieći svoje dokumentirane molbenice kod podpisajućega do konca mjeseća lipnja t. g.

Glavarstvo obćine

Barban, 26. svibnja 1902.

Naćelnik:

Malabotich.

Br. 605

Oglas natjećaja!

Usljed zaključka, prihvaćenoga od obćinskoga zastupstva dne 21. t. mj. otvara se natjećaj za obćinskoga liećnika u Barbanu uz godišnju plaću od 1600 kruna izplativih iz obćinske blagajne u mjesećnih obroćih!

Potanjti uvieti službe nalaze se u zapisniku spomenute sjednice.

Natjećateljji za otvoreno mjesto mogu podnieći svoje dokumentirane molbenice kod podpisajućega do konca mjeseća lipnja t. g.

Glavarstvo obćine

Barban, 26. svibnja 1902.

Naćelnik:

Malabotich.

Prvo slovensko skladište pokućstva.

Antona Cernigoj

Via di Piazza vecchia 1, u kući Karezzi, podružnica stolarske zadruge u Gorici.

Skladišta u Solkanu-Trstu.

Tvornica sa strojevnim obratom.

Svaka je konkurencia nemoguća jer je pokućstvo iz prve ruke.

Rodoljubi!

Kupujte samo Cirilo-Methodijske žigice!

Tafta za turiste od L. LUSER-A. Najbolji i priznati liek zaćkurje oći žuljevitost itd. Glavno skladište: Ljekarna E. Schwenk, Beć-Meidling po nevć. Luser K 1-20 Dobiva se u svim Ljekarnama.

Čitav svijet...
Novi list...
Kod...
Tko...
Čeka...
don...
stigl...
vjed...
Zap...
Bura...
posi...
odas...
o sk...
likin...
ni-...
ogla...
ljen...
je n...
ćinst...
dovo...
obćin...
crkva...
medj...
obćin...
na z...
bio je...
njega...
izrazi...
utana...
podpr...
ljevst...
bude...
svojih...
kraljev...
medju...
tvrdok...
ili pos...
novini...
N...
joj bi...
thuen...
dušno...
raditi...
jućih...
svojih...
da ugo...
ti traja...
sastaje...
zapovje...
jedne i...
vladati...
všitno...
doćim...
položen...
su kon...
St...
London...
U...
dne 2...
se tam...
godah...
posjedn...
cije, dr...
džani...
bijahu...
piše u...
d...
financija...
staje od...
Čl...
polazu